

ای معاذ، به الله سوگند که من دوستت دارم و به تو سفارش می‌کنم در پایان هر نماز این دعا را بخوانی و آن را ترک نکنی: «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»: «یا الله، یاری ام کن تا تو را ذکر کنم، سپاس بگزارم و عبادت تو را به صورتی نیکو به جای آورم».

از معاذ بن جبل رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ، إِنِّي لِأَجِبُكَ، ثُمَّ أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدَعَنَّ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»: «ای معاذ، به الله سوگند که من دوستت دارم و به تو سفارش می‌کنم در پایان هر نماز این دعا را بخوانی و آن را ترک نکنی: «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»: «یا الله، یاری ام کن تا تو را ذکر کنم، سپاس بگزارم و عبادت تو را به صورتی نیکو به جای آورم».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداؤد - به روایت احمد - به روایت مالک]

حدیث معاذ رضی الله عنه یکی از نمونه های محبت اسلامی است که از ثمرات آن نصیحت و خیرخواهی و راهنمایی به سوی خیر و خوبی می باشد. رسول الله صلی الله علیه وسلم به معاذ می گوید: «من تو را دوست دارم». و برای ابراز این محبت سوگند یاد می کند؛ و این افتخار بزرگی برای معاذ بن جبل رضی الله عنه می باشد که پیامبرمان صلی الله علیه وسلم سوگند یاد می کند او را دوست دارد. و کسی که دیگری را دوست دارد، جز خیر و خوبی برای او نمی خواهد؛ و این محبت و دوستی را با او در میان می گذارد تا برای شنیدن توصیه اش آماده شود، چون از سوی کسی است که او را دوست دارد. سپس به معاذ می فرماید: «در پایان هر نماز [فرض] این دعا را بخوان و آن را ترک نکن: «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». و مراد از «ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ» پایان نماز و قبل از سلام دادن است؛ در برخی روایات آمده که این دعا قبل از سلام گفته می شود و درست هم همین است. و طبق قاعده اگر به دعایی در «ذُبُرِ الصَّلَاةِ» سفارش شده باشد، مراد از آن قبل از سلام دادن می باشد و اگر به ذکر سفارش شده باشد، مراد از آن بعد از نماز و بعد از سلام دادن است. دلیل این قاعده فرموده ی رسول الله صلی الله علیه وسلم در حدیث ابن مسعود در مورد تشهد می باشد که در آن به ابن مسعود اختیار خواندن هر دعایی که می خواهد یا دوست دارد می دهد؛ اما در مورد ذکر الله متعال می فرماید: «فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِكُمْ»: «چون نماز را به پایان رساندید، الله را [در همه حال،] ایستاده و نشسته و بر پهلو خفته [= خوابیده] یاد کنید». و اینکه در دعا فرمود: «أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ» مراد از آن هر سخن و هر چیزی است که سبب نزدیکی انسان به الله متعال می شود. و این موارد مصداق ذکر الله و شکر او می باشند. شکر نعمت ها و دور کردن نعمت ها؛ نعمت های بسیار و بی شماری که الله متعال به بندگانش ارزانی داشته است و نعمت های فراوانی که از آنها دور می کند؛ و همه ی اینها نیاز به شکر و سپاسگذاری از الله شکور دارد.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

